

P R Æ F A T I O.

bus Britannicis ad littus Galliæ devenire, & post. Cum Rex Carolus responsum duorum monachorum Hibernensium audisset; repletus gaudio, ambos secum retinuit. Tandem unum eorum nomine Clementem, in Galliâ Parisiæ residere fecit. *Hic verò Clemente Antisiodorensi Episcopo, atque illo Bonifacii Moguntini antagonista (cujus in XV. Epistola fit mentio) & ætate posterior & inferior officio; Clemens Scotus ille fuit, ad quem à Ratgario Fuldensi Abbate Modestus & Candidus, cum aliis, Grammaticæ studendi gratia, in antiquo Abbatum Cœnobii illius Indice g missus fuisse legitur. Ejusdem Grammatica quædam Collectanea à Melch. Goldasto h citantur: neque alius videtur esse Clemens, Vitæ Caroli Magni exarator, in Catalogo authorum, quorum testimonia à Wolfgango Lazio in Commentariis Reipublicæ Romanæ producuntur, nominatus. Socium autem illius Albinum, apud Italos in urbe Ticinensi sive Papiensi à rege Carolo collocatum, ab Albino Anglo in loco jam citato clarè separat Notkerus: neque alium Joannem illum Albinum esse existima verim, cui Rhetorica præcepta inscripta vidisse se testatur Georgius Buchananus, quæ Albino Flacco sive Alcuino vulgo tribuuntur.*

Neque prætermittendum est Guil. Camdeni, viri eruditissimi & candidissimi, præclarum hic testimonium: k Anglo Saxones nostri illâ ætate, in Hiberniam tanquam ad bonarum literarum mercaturam undique confluxerunt:

g. Christoph. Brovver. in Notis ad Rabani Poemata p. 118. & Antiquit Fuldens. l. i. c. 14, p. 60.
h. Goldast. in Notis ad Parænetic. vet. p. 24, & 96. i Buchananus, Scotie. l. 5, in Rege LXV.
k. Camden. in Hibern. p. 730.